

SVŠGUGL

Umetniška gimnazija, smer gledališče in film, predstavlja:

Nina Kuclar Stiković

JUTRI JE V SANJAH IZGLEDAL DRUGAČE

Za uprizoritev 4. letnikov smeri gledališče in film smo izbrali besedilo slovenske avtorice Nine Kuclar Stiković, *Jutri je v sanjah izgledal drugače*, za katerega je leta 2021 na 51. Tednu slovenske drame prejela nagrado Slavka Gruma za najboljšo mlado dramatičarko.

“Besedilo *Jutri je v sanjah izgledal drugače* je družinska drama, oblikovana v preizkušeni realistični maniri, na zunaj celo dokumentaristična: pisana je prav po datumih »časa, ko smo živeli med zidovi«, od 13. marca 2020, 13:43, do 7. maja 2020, 22:49, kot navajajo didaskalije. Četudi drama, ni brez izdatnih komičnih elementov in ti ji nemalo koristijo: v komičnem ključu se tu pa tam kakšna shematičnost, konstruiranost lažje sprejme in ne ogrozi temeljne vrline besedila - da trenutno najbolj omniprezentno temo, ki pa mimo aktualizma vleče za sabo izdatno civilizacijsko prtljago, napada frontalno, neposredno, z mladostno neizprosnim ustvarjalnim optimizmom in nekaj naivnosti, brez katerega le-onega ne more biti.”*

*Iz utemeljitve strokovne komisije
Tedna slovenske drame.

Mentorstvo (Igra in govor): **Primož Ekart, Andrej Jus, Barbara Krajnc Avdić**

Izbor glasbe: **Andrej Jus** / Kostumografija: **Nataša Recer** / Oblikovanje svetlobe: **Maša Avsec**

Oblikovanje zvoka: **Matjaž Predanič** / Video: **Tia Maria Petek, 4. G** / Tehnična podpora: **Marko Levičnik**

Prispevki za gledališki list: **dijaki in dijakinje 4. F in 4. G razreda** / Fotografije: **dijaki in dijakinje 4. F in 4. G**

Fotografije predstave: **Nada Žgank** / Gledališki list: **Andreja Kopač** / Lekturski pregled: **Mojca Dimec** / Oblikovanje tiskovin: **Tanja Radež**

Zahvala: **Miljani Sgerm** / Produkcija: **SVŠGUGL, ravnateljica Petra Vignjevič Kovjanić**

Uprizarjajo dijakinje in dijaki 4. F in 4. G letnika umetniške gimnazije, smer gledališče in film

4. F – Lana Benčič Gomizelj, Ajda Cvek, Neža Gombač, Amanda Eva Habjan, Ana Hrvatina, Anuška Avreja Kralj, Sara Kutnjak Veber, Ana Macedoni, Galina Calista Nedeljković, Žan Čeak Ninić, Anže Pavlič, Eva Pintar, Stella Pleša, Brina Češka Roblek, Leon Rudolf, Katjuša Stefanovski, Manca Stres, Mateja Strle Špela Štrukelj, Viktorija Vrbetič Breznik, Anastazija Gaia Žbona

4. G – Lara Beršnak, Lara Čabrian, Nika Dremelj, Manca Frank, Erin Gabrijel, Ema Jugovic, Petra Kodba, Eva Kopač, Maruša Kopač, Špela Lovrec, Anamarija Malovrh, Val Novak Belec, Leon Obrulj, Maša Paš Šergan, Tia Maria Petek, Kristina Savić, Izabela Škerlak, Neja Videmšek, Nina Žgajnar

Plesni in gledališki center PGC, Kardeljeva ploščad 28 a, Ljubljana

Premiera: **četrtek, 2. februarja ob 18.00 / generalka ob 14.30**

Ponovitve: **petek, 3. februarja ob 11.00 in ob 13.30 / za dijakinje in dijake**

JUTRI JE V SANJAH IZGLEDAL ... KOT SO GA VIDELE NJIHOVE OČI

V letošnjem šolskem letu smo se z dijakinjami in dijaki četrtnih letnikov lotili študija in uprizoritve besedila mlade dramatičarke Nine Kuclar Stiković, *Jutri je v sanjah izgledal drugače*. Posebnost uprizorjene drame je, da je postavljena v čas, ki so ga dijakinje in dijaki dejansko doživeli. Dogaja se namreč v času prvega lockdown-a, ki smo ga v Sloveniji imeli zaradi izbruha korona virusa. Izkušnje teh čudnih začetnih dni in njihovega mučnega nadaljevanja v kasnejših mesecih nosijo v sebi tudi naši dijakinje in dijaki. Redko se v gledališkem svetu primeri, da je dramatika tako neposredno aktualna, da lahko mladi suvereno vstopajo v situacije, saj so to sami doživeli in živeli, pri čemer jim je popolnoma jasno, katere so okoliščine zgodbe, prizorov in likov. Vsebinsko, stiske, strahove, naveličanost in zaplete dramskih likov dijakinje in dijaki dobro poznajo.

**Vedo, za kaj gre.
Na neki način tega celo
nihče ne ve bolje, kot oni sami.**

Glavni protagonist v drami je namreč gimnazijski maturant, in sicer v okoliščinah, vkakršnih so bili pred letom in pol. Verjetno je bil tudi zato študij uprizoritve presenetljivo preprost; dijaki so hitro napredovali, ker so imeli že od bralnih vaj jasno predstavo, kje so, kaj se dogaja in katero vzdušje vodi posamezni prizoro. Poleg tega so imeli možnost, da so veliko svojih lastnih izkušenj igralsko pretopili v igro dramskih likov. Predvsem pa sem vesel, da smo lahko po dolgem času imeli spet običajno študijo uprizoritve: v živo, brez mask, skupaj, brez množic manjkajočih zaradi bolezni. In to se zelo pozna. V zadnjih intenzivnih vajah se je spet začutila skupnost. Ustvarili smo skupino kreativnih, odgovornih in razmišljujočih posameznikov, ki so sposobni odlično Sodelovati, in ki skozi skupno uprizoritev govorijo tako zgodbe dramskih likov kot svoje zgodbe – ter ne nazadnje tudi zgodbo našega skupnega časa.

Pri tem jim želim vse najboljše ter jim vzklikam glasen:
»Tuj, tuj, tuj!!!« za premiero.

Andrej Jus, mentor

(O)SAMA

Še nikoli v življenju se nisem počutila tako samo, tako osamljeno, kot sem se v času epidemije covid-19. Na svojo sobo sem se tako navadila, da mi je postala tuja. Glas svojih najbližjih mi je postajal tuj in je v moji glavi izgubil barvo. Dan sem začela bedno in končala v solzah ter se začela spraševati, kako dolgo bom sploh še lahko obstajala na tak način. Danes, končno, po vsem tem času, moj jutri izgleda drugače, kot je takrat.

Kristina Savić, 4. G

IZGUBLJENI V MLADOSTI ALI IZGUBLJENA MLADOST

Jaz se iščem v teh letih,
večkrat se vprašam, kdo sem in kam sodim,
vendar, če sem doma ujeta med štiri stene,
ali se res lahko najdem?

Najlepše dogodivščine, ki jih poslušam
od dedka in babice, se vedno začnejo z:
"Ko smo bili mi mladi ..."

S čim bom jaz začela svojo zgodbo?

Ali jo sploh bom?

Anonimna, 4. G

KAKO JE JUTRI IZGLEDAL V SANJAH?

Kot mir, kot odklop od vsega ...
kot počitek, tako misli kot telesa,
kot nekaj svetlega, novega, ampak dobrega,
kot čas, ki ga do sedaj ni bilo nikoli dovolj,
kot jaz, ki sem končno na prevm mestu,
kot sanje, a sanjati ne znamo.

Neža Gombač, 4. F

Vsak dan je isti in vsak dan je pekel

Epidemija je nekaj kar je prišlo tako hitro ampak na našo žalost ostalo tako dolgo, da sta se dva tedna (smili se mi tisti, ki je temu verjel) spremenila v celo leto in pol. V tem času sem kot najstnica iskala samo sebe in moj pobeg iz realnosti je bila ena tistih dejavnosti, v katerih sem se našla. Pa so to bili ali Internet, alkohol, disociacija... vse troje hkrati...

Naslov prikazuje stanje mojega telesa in duha v letu 2020. Vse je bilo isto, ponavljajoče, dolgočasno in apatično, da so se stvari, ki so mi bile včasih všeč spremenile v nadležne zgage, ki so me preganjale še v spancu, ki pa je bil že tako ali tako nekaj redkega. Oseb v epidemiji ne bom omenjala, saj se jih ne spomnim. Počutiti se tako osamljeno in samo je bil

vsakdanji občutek in apatičnost, ki me še danes spremlja je bil pekel na zemlji. Vendar... saj nekatere lepe trenutke sem doživela sicer ne bi stala danes v tej učilnici in pisala ta mini spisek.

KO 14 DNI POSTANE DVE LETI

13. marec 2020. Dan, ki smo se ga sprva razveselili vsi, saj je bila naša prva misel, da bodo to le začasne kratke počitnice. A že s prvim tednom se je začelo povečano število šolskih nalog, kar je vodilo do upada motivacije in volje do življenja ter pomanjkanja energije, kar je na koncu privedlo do depresije. Kmalu sem imela že vrh glave vsakodnevna prepiranja, med poukom sem pogosto zaspala ali odhajala na sprehode, saj sem se tako oddaljila od nepotrebne drame, ki me je spravljala ob živce. Situacija, ki smo je bili deležni, je življenje, kakršnega smo bili vajeni, spremenila v pekel, kriva pa je tudi omajanja družinskih odnosov. V življenju si ne bi mislila, da sem sposobna izreči stavek:

»Hočem nazaj v šolo!«

MOJA "STRANSKA VLOGA"

Med karanteno sem se borila z vsem, kar se je dogajalo v meni, saj okoli mene ni bilo ljudi, s katerimi bi se zamotila. Počutila sem se samo, nekoristno in nepomembno, prav tako kot Rok iz drame *Jutri je v sanjah izgledal drugače*.

Nina, 4. G

DRUG DRUGEMU NISMO ZNALI POMAGATI

Kot najmlajši sin Matej v besedilu, sem tudi sama med karanteno razvila zasvojenost, s katero se še vedno aktivno spopadam. Med obdobjem korone nisem izgubila samo sebe, ampak tudi razlog za obstoj. Kamor koli sem pogledala, sem videla neznance, prijatelje, družino, ki so se spopadali z istimi problemi kot jaz. Drug drugemu nismo znali pomagati, lahko smo le čakali na boljše čase. Ja, jutri je v sanjah izgledal drugače.

Ana, 4. G

Časa korone se spominjam bolj megleno in zgolj površinsko. Ne spomnim se detajlov, svojih občutkov, čustvenih stanj in se jih tudi nočem. Nimam še potrebe razčlenjevati, definirati in razglablјati o tem. Ne še. Mogoče v prihodnosti, ko bo treba. Če bo treba. Ko bo enkrat vse butnilo na dan.

**JUHA SE NAJBOLJE SKUHA,
ČE EKONOMLONEC OSTANE ZAPRT.**

Petra, 4. G

KO 14 DNI POSTANE DVE LETI

13. marec 2020: samota, nerazumevanje, strah, negotovost, skrbi. To je le nekaj dejavnikov, s katerimi smo se morali v teh časih vsakodnevno srečevati.

Virus, ki ni izbiral žrtev glede na starost, spol, izgled ali izobrazbo.

Virus, ki nam je nenormalno izboljšal povprečje pri matematiki.

Virus, ki ima več imen kakor imam sama motivacije za preproste življenjske opravke.

Virus, ki je svet obrnil na glavo.

ČAKANJE, DA BODO OREHI BOLJ DEBELI

Tudi sama sem z učenjem odlašala do zadnjega in sem sanjala o preklicu koronskih ukrepov, da bi videla svoje stare starše. Korona virus me je tudi pahnil v psihološki boj s seboj in sem čakala na dan, ko moja družina ne bi bila več tako zaprta in obenem osamljena.

Sedaj, po dveh letih in pol, pa je v meni ostala in se povečala ljubezen in bolj cenim obiske babice in dedka. Poleg tega pa mi je upadla motivacija do šole in povečalo veselje po odhodu iz hiše.

Anonimna, 4. G

NISEM HODILA V LOKAL

Gledali smo nedeljske večerne novice. V zadnjem času je bila edina publicistična atrakcija širjenje virusa. Ravno ta dan sem imela rojstni dan, ampak so vsi pozabili name, ker so se vsi ukvarjali s tem, ali bodo ali ne bodo šli v službe, šole ali bodo mogli ostati doma in skrbeti za svoje majhne otroke, namesto da bi jih peljali v vrtec.

Tudi jaz sem se poskusila zamotiti z novicami, ker mi je iskreno šlo na jok. Zavedam se, da mi v resnici med obdobjem karantene ni bilo hudo. V vseh mesecih sem poskušala ostati pozitivna. Srečo sem imela, da smo se malo pred karanteno preselili iz stanovanja v hišo blizu gozda, kjer sem velikokrat našla mir in predvsem oddih od vseh novic, ki so se ves čas ponavljale in jim ni bilo konca. Vsi smo se zavedali, da potrebujemo stik z ljudmi zunaj družine. Sama sem, priznam, prekršila nekaj pravil, da sem ohranila stik s svojo najboljšo prijateljico, ki je brez karantene verjetno ne bi videla tako pogosto, kot sem jo sicer.

Ko sva prekršili pravilo druženja v živo, nama je dejstvo, da sva prestopnici postalo zabavno. Začeli sva kršiti še druga pravila. Dobivali sva se v poznih urah in vedno, ko se je policija peljala mimo na patroljo, sva se smejali in skrivali, da ne bi bili v težavah.

Dve leti sta minili in spet je nastopil moj rojstni dan. Bil je ponedeljek in vrnili smo se v šolo.

Anonimna, 4. G

POZABLJENI SPOMINI

Korona, pozabljen čas, ki sem ga podzavestno izbrisala iz spomina in se ga po pravici povedano niti nočem spominjati. To je čas, ki je na dan privrel vse potlačene probleme, ti so eskalirali v še večjem zamahu. Vse je zamrlo, ljudje, čas, ki je vsak dan tekkel na isti način, socialno življenje, ljubezen, sreča ... še bi lahko naštevala. Problemi so se kopičili in vsak dan je bil isti: zamorjen, siv, poln dolgčasa, razmetanih sob, zoomov, dretja po hiši in neurejenih teles, ki so se prazno in mrtvo premikali iz sobe v sobo in se spraševali: "Ali bo jutri mogoče že vse drugače?" Ta telesa so čakala na drugačen jutri, bila so ga že tako močno žejna, da so bila vsak dan bolj gnila, presušena, brez energije in življenja.

Na neki točki se je zdelo, da bo vse ostalo isto, da se nič ne bo nikamor premaknilo. Veliko je bilo obljub in besed, dejanj pa je bilo bolj malo. Bili smo ljudje, ujeti med štiri vsak dan enake stene, s svojimi problemi in z ljudmi, ki bi nam naj bili najbližje in skupaj čakali ta jutri, ki bi naj v sanjah izgledal drugače.

Anonimna, 4. G

KO KO KORONA

Vsi smo kokoši

Matej, a se učiš? Mirjam, kje je moja mama?

KO KO KO

Matjaž, zakaj si nazaj?

Pavlina, ali znaš zatipat vranico?

KO KO KO

CEPIVO! CEPIVO! CEPIVO! KUPITE CEPIVO!

Moja babi ne hodi več na vrt.

Celo življenje je hodila na vrt.

Kaj me čaka?

DANES JE DAN X

Vstanem, se priklopim, se odklopim, spim.

Glava boli, okusa ni, vonja tudi ne,

počutim se kot prazen karton podvržen repetitiji.

Vsaj moja babi je še živa!

HALO! HALO!?

A lahko že prides popraviti jebeni bojler?

P. S. Midva plačava kazen, da boš lahko svoboden.

POZOR! OBČINSKA MEJA: DO NOT CROSS!

Če se ozrem nazaj, semi mela med karanteno

globji odnos sama s sabo. NAJ ŽIVI!

Korona je prinesla možnost nekaterim,
odvzela pa mnogim!

NAJ ŽIVI!

Sara Kutnjak Veber, 4. F

Spomin na enega od dni, prežitevega v karanteni. Morda marec, morda december. En dan, ko je bil včeraj lepši od jutri.

7.56 / zbujanje

8.00 / priklop na ZOOM, prva šolska ura

8.01 / spanec

8.40 / kava in francoski rogljiček za zajtrk

8.50 / ponovno ZOOM; druga šolska ura = telefon

9.30 / odmor (spanje)

10.10 / igranje videoiger = tretja šolska ura brez kamere na ZOOM-u

11.00 / spor s starši, kdaj bom imela čas za kosilo (makaroni in golaž)

11.05 / sedenje pred praznim odprtim zvezkom; 4. šolska ura

11.10 / nazaj v posteljo, izklop kamere, telefon (igranje sudokuja)

12.00 / kosilo

12.20 / iskanje ZOOM linka za naslednjo uro slovenščine

12.35 / 5. šolska ura

13.20 / konec pouka in sprehod okoli bloka

13.20 / 16.00 – nič

16.00 / sprehod okoli bloka

16.15 / 18.00 – nič

18.00 / prepisovanje snovi, ki bi jo morala narediti v času pouka

18.30 / večerja (polnjene paprike in pire krompir)

18.50 / gledanje filma The house that Jack built

20.30 / telefon

22.00 / poskus spanca

23.30 / končno spanec

... in tako naprej vsak dan, še 4 mesece.

Mateja Strle, 4. F

ČAS, KI GA LAHKO ZRADIRAMO

Čas, o katerem upam,

da bom zanj v prihodnosti slišala čim manj.

Čas, ko moj dom ni več predstavljal varnosti,
temveč ujetost.

Čas, ko je bila prihodnost mnogih postavljena pod vprašaj.

Čas, ko smo bili izolirani,

čeprav je naša osnovna potreba, da se socializiramo.

Čas, ko so se naši razočarani izrazi

in solze skrivali za maskami. KONEC

Korone je konec, ampak naši problem niso odšli z njo.

Jutri je v sanjah izgledal drugače, ker imam že tretjo noč
nočne more. NAPAKA

Anuška Avreja Kralj, 4. F

JUTRI JE V SANJAH IZGLEDA DRUGAČE.

Po zeleni livadi je lovila metulje.
Dolga bela obleka ji je segala čez kolena,
medeni lasje so ji v valovitih pramenih
padali čez ramena do pasu.

Bose noge so se kot med oblake
pogrezale med zelene travnate bilke.
Preteklo je že veliko časa, odkar se je
počutila tako svobodno.

Ne poznam je,
a čutim njeno srečo kot lastno.

Opazujem jo.

Kot majhen otrok se podi po travi
in se igra s trenutki časa.

Ozrem se okoli sebe.

Sončna livada je vse naokrog obsijana s soncem.

Pomislim.

Kako sem se znašla tu?

Vhoda na livado ni.

Naenkrat začutim težo obremenitve,
ki pritiska na prsa.

Izhoda iz livade ni.

Ob moji neslišni misli dekle obstane
in se ozre okoli sebe.

V koticah oči se ji nabirajo solze.

Lovi sapo.

V naslednjem trenutku zgrne na tla.

Zbudim se.

Hropem in lovim sapo.

Želim iti nazaj, ji pomagati, a ne morem.

Čeprav ne vem, verjamem,
da jo bom zopet srečala.

Po kletki podobni livadi bo lovila metulje.

Morda bo objokana lovila sapo.

Mogoče nepremično ležala v travi, medtem
ko ji bo sonce božalo pegast obraz.

Morda bo pa takrat ona svobodna metulj.

Zaspim.

Jutri je v sanjah izgledala drugače.

Katjuša Stefanovski, 4. F

PRIZOR (SE PONAVLJA)

Matej, najmlajši se zbudi 5 minut pred začetkom pouka,
v sobi prižge računalnik. Pred ekranom počaka z
ugasnjeno kamero, dokler ga profesor ne pokliče
k preverjanju prisotnosti. Matej se oglasi, a takoj za
tem ugasne zvok ter gre nazaj v posteljo. Zaspi.

Anže Pavlič, 4. F

VPRAŠANJE ČASA.

Čas in karantena.

Ujetost.

Manipulacija.

Jeza.

Alkohol.

Destruktivnost.

Zapiranje vase.

Marihuana pomaga.

Kako zatipati vranico?

Beg in pobeg.

Brez službe in šole.

Kdo koga pogreša?

Kaj nas čaka?

KDAJ?

Viktorija Vrbetič Breznik, 4. F

